

നീതിമാനായ ജോസഫ്

ആരാധന ക്രമവസ്തുരത്തിലെ ആദ്യകാലം
മംഗളവാർത്തകാലത്തിന്റെ അവസാന ആഴ്ച
യിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചിരിക്കുകയാണെല്ലാം. ഉള്ളിയെ
വരവേൽക്കാൻ മനതാരിൽ വചനംകൊണ്ടും
പ്രാർത്ഥനകൾക്കാണ്ടും പുൽക്കുട്ട് മെനയുനവർക്ക്,
കുംമല്ലിനായി ഏറ്റും അടുത്ത് ഒരുഞ്ചിക്കൊണ്ടിരി
ക്കുന്നവർക്ക് സഭാമാതാവ് വിചിന്തനത്തിനായി
നൽകുക വി. മതതായിയുടെ സുവിശേഷം 1:18-24
വരെയുള്ള വചനങ്ങളാണ്.

വി. ലുക്കായുടെ സുവിശേഷത്തിൽ മംഗലവാർത്ത
അറിയിക്കപ്പെടുന്നത് മറിയതേതാടാണെങ്കിൽ,
മതതായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ മംഗളവാർത്ത

ഉദ്ദേശിച്ചാണ്.
അതുകൊണ്ടുതനെ,
യഹൂദപാര
സര്പത്തിലെ പുരുഷനുള്ള
ആധിപത്യം ദൈവിക
പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായി
ഉയർത്തിക്കാട്ടുകയാണ്
സുവിശേഷകൾ
ഇന്നുമുതൽ
മരണംവരെ
എന്നു പറഞ്ഞ
ആരാഭിക്കുന
ദാനവത്യജീവിതങ്ങളും, ദൈവനാമത്തിൽ
ആരാഭിക്കുന സന്യാസ ജീവിതങ്ങളുമൊക്കെ ഈന്
ഒരു ചീട്ടുകൊട്ടാരംപോലെ നിലംപരിശായി
പോകുന്ന ആധുനികയുഗത്തിൽ മതതായി
സുവിശേഷകൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ‘നീതിമാനായ

Bro. Chackochan
Vadakkethalackal MCBS

അറിയിക്കുന്നത് ജോസഫിനോടാണ്. കാരണം,
മതതായി സുവിശേഷം എഴുതുന്നത് യഹൂദമതത്തിൽ
നിന്നും യേശുവിന്റെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ച്
പാലന്തീനായിലെ ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തെ

ജോസഫ് ധ്യാനവിഷയമാക്കുക ഉചിതം തനെ.
ജോസഫ് എപ്രകാരം തന്റെ ജീവിതത്തിലെ
പ്രതിസന്ധികളെ കണ്ടു എന്നും, അത് തരണം
ചെയ്തു എന്നും, നീതിമാൻ എന്ന പദം

അതുകൊണ്ട് തന്നെ എത്രമാത്രം അദ്ദേഹത്തിന്
അനുയോജ്യമാണ് എന്നും നമുക്ക് ഇന്നത്തെ
വചനഭാഗത്തിലുടെ വിചിത്രനം ചെയ്യാം.

വിവാഹനിശയം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന യുവതി-
യുവാകൾ തങ്ങളുടെ മനസ്കകളിൽ നെയ്തുതീ
ർക്കുന്ന, തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് സ്വപ്ന
അള്ളുടെ കലവറതീർക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമുണ്ട്. ഈതെ
അവസ്ഥയിലുടെ കടന്നു പോകുന്ന ഭാവിച്ച
വംശത്തിൽപ്പെട്ട ജോസഫിന്, താൻ ഭാര്യയായി
സീക്രിക്കാനിരിക്കുന്ന മരിയം ഗർഡിനിയായി കാണ
പ്പെട്ടത് അതു മംഗളകരമായി തോന്നാതെ ഒരു
മംഗളവാർത്ത. എന്നാൽ ദൈവമൊഴിക്കർക്ക് മേൽ
മറുമൊഴി ഇല്ലാതാകുന്നേണ്ടുള്ള ശുന്നത്
ജോസഫിനെയും അനാവരണം ചെയ്യുകയാണ്. ആ
ശുന്നതയിലേക്ക് അയാൾ ദൈവത്തെ,
ദൈവപരിത്തതെ നിരയ്ക്കുകയാണ്. തന്നോടൊപ്പം
സഹവസിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് മരിയം

യുതാന്ത്യം വരെ എന്നും എന്നും
തിങ്കളോടുകൂടുന്ന ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന എന്ന്
ചോല്ലിയവരുൾ വചനത്തിൽ
തിവർത്തതനമാണല്ലോ പരിശുദ്ധ കുർഖാത.
അതെ, ഇപ്പോൾ ഇന്നും എന്നും എപ്പോഴും
നമോടുകൂട്ടുന്നുണ്ട്, പരിശുദ്ധ
കുർഖാതയായി.

ഗർഡിനിയാബന്നിഞ്ഞപ്പോൾ മാനുഷികമായി
ആദ്യം അവരെ ഉപേക്ഷിക്കാനാണ് ജോസഫ്
ചിന്തിച്ചു. പക്ഷേ, ദൈവപരിതം നിരവേറ്റപ്പെട്ടാൻ
സന്തം ഇഷ്ടങ്ങളെ ബലികഴിക്കുന്ന ജോസഫ്
മംഗളവാർത്ത രചിക്കുകയാണ്.

നെയ്തുകൂട്ടിയ സപ്പനങ്ങളെല്ലാം താരുമാരായി
നിൽക്കുന്ന ജോസഫിൽ ജീവിതം ഒരുപക്ഷേ,
മനുഷ്യന് നനാക്കിയെടുക്കാനാവാത്തതായിരുന്നു.
എന്നാൽ അയാൾ എല്ലാം ദൈവത്തിലർപ്പിച്ചു.
ദൈവികപദ്ധതികൾ നിരവേറ്റപ്പെട്ടാൻ കാത്തു
നിൽക്കുന്നോണ് അവിടെ ദുതൻ സപ്പനത്തിൽ
പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു പറയുന്നത്. “മരിയത്തെ ഭാര്യായായി
സീക്രിക്കാൻ നീ ശക്കിക്കേണ്ട അവർ ഗർഡം
ധരിച്ചിരിക്കുന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിന്നാണ്.”
പുർഖയെപ്പിനെപ്പോലെ ജോസഫും സപ്പനത്തിൽ
ദൈവിക വെളിപാടുകൾ സീക്രിക്കുന്നതായി
സുവിശേഷകൾ എടുത്തുകാട്ടുന്നു.

ജീവിത പ്രതിസന്ധിപ്പട്ടങ്ങളിൽ നടന്തിരിയു
ന്നോൾ അറിയാതെ നമ്മളാക്കേ ചോദിച്ചു പോകുന്ന
ചോദ്യം “എന്തെ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടും ഒരു
പ്രയോജനമില്ലാത്തത്, എന്തെ ദൈവം ഇങ്ങനെ
എന്നോക്കേ...” മനുഷ്യൻ പറയുന്ന കാലതാമസം

അത് ദൈവത്തിൻ്റെ ഹിതം നമ്മളിലും
അനുവർത്തിക്കപ്പെടാനുള്ള വേദിയായി ദൈവം
ഒരുക്കുന്ന നിമിഷങ്ങളാണെന്ന് തിരിച്ച്
റിയാം. ജേര. 29:11 പറയുന്നു. “എനിക്ക് നിന്നെ
കുറിച്ച് ഒരു പദ്ധതിയുണ്ട്. അത് നിന്റെ നാശത്തി
നല്ല, ക്ഷേമത്തിനായുള്ള പദ്ധതിയാണ് എന്ന്.

പിന്നീട് ‘ഭാവിദിൻ്റെ പുത്രനായ ജോസഫ്’ എന്ന
മാലാവയും അഭിവാദനസ്വരം, അനുഗ്രഹിതമായ
രാജവംശത്തിന്റെയും മിശ്രഹായുഗത്തിന്റെയും
ഓർമ്മയുണ്ടതുന്നതാണ്. ക്രിസ്തു ഭാവിദിൻ്റെ
വംശത്തിൽ നിന്നായിരിക്കുന്ന എന്ന പ്രവചനത്തെ
ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്ന വിധമാണ് മാലാവ അഭിവാദനം
ചെയ്യുന്നത്. ഇപ്പോൾ തന്റെ പരസ്യജീവിതകാ
ലത്തും അഭിസംഖ്യാധന ചെയ്യപ്പെടുക ‘ഭാവിദിൻ്റെ
പുത്രനായ ക്രിസ്തു’ എന്നാണല്ലോ? ജോസഫിനെ
മരിയത്തിൻ്റെ ഭർത്താവായി നിരയാഗിച്ചത് ദൈവം
തന്നോടൊപ്പം ഇത് ദൈവത്തിൻ്റെ തിരഞ്ഞെടു
പ്പാണെന്നും ദുതൻ സുചിപ്പിക്കുകയാണ്.

‘മരിയത്തെ ഭാര്യയായി സീക്രിക്കാൻ നീ ശക്കി
ക്കേണ്ട എന്ന വചനം രക്ഷാകരകർമ്മത്തിലുള്ള
ജോസഫിൻ്റെ പക്ക സുചിപ്പിക്കുകയാണ്, ഒരു
സാധാരണക്കാരനായ തച്ചനായിരുന്ന ജോസഫിനെ
മരിയത്തിൻ്റെ ഭർത്താവായും, യേശുവിൻ്റെ
വളർത്തുപിതാവുമായി തിരഞ്ഞെടുത്തത് ദൈവവമാ
ബന്നും, മരിയത്തെ തെരഞ്ഞെടുത്തതു പോലെ
ഇതും ദൈവത്തിൻ്റെ നിശ്ചബ്ദമായ ഒരു തെരഞ്ഞെടു
ടുപ്പാബന്നും സുവിശേഷകൾ ഓർമ്മപ്പിക്കുകയാ
ണിവിടെ.

വീണ്ടും വചനം പറയുന്നു: “നീ അവൻ യേശു
എന്ന് പേരിടണം. ‘ദൈവം നമ്മോടുകൂടും’
എന്നർത്ഥമുള്ള ‘ഇമ്മാനുവൽ’ എന്നവൻ
വിളിക്കപ്പെടും. യഹൂദ ആചാരപ്രകാരം ശിശുവിന്
പേരിടേണ്ടത് പിതാവിൻ്റെ അവകാശവും
അധികാരവുമാണ്. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിൻ്റെ
യമാർത്ഥ പിതാവ് നിർദ്ദേശിച്ച നാമമാണ് ദുതൻ
ജോസഫിന് നൽകുന്നത്. വളർത്തു
പിതാവ് എന്ന സ്ഥാനം സർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന്
നല്കുകയാണിവിടെ.

എത്രയും 7:14 തും നാം കാണുന്നു. ‘യുവതി ഗർഡം
യർപ്പിച്ച ഒരു പുത്രനെ പ്രസാരിക്കും. അവൻ ഇമ്മാനു
വെൽ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടും’ പഴയനിയമത്തിൽ
മേഖലപ്പാട്ടംമായും അശനിന്പാട്ടംമായും തന്റെ
സാന്നിധ്യമരിയിച്ച ദൈവം ഇടിമുഴക്കത്തിലും,
കൊടുക്കാറിലും തന്റെ സാന്നിധ്യമരിയിച്ചു. എന്നാൽ
പുതിയ നിയമത്തിൽ അവൻ നമ്മിലൊരുവന്നായി
മനുഷ്യരുപം സീക്രിച്ചു നമ്മപ്പോലെ ജീവിച്ചു.
പഴയനിയമം പ്രതീക്ഷയോടെ കാത്തിരുന്ന രാജാവ്
യേശുതന്നെന്നയാണ് വിളിച്ചു പറയുകയാണിവിടെ.

വീണ്ടും വചനം പറയുന്നു. ‘ജോസഫ് നിദ്രവിട്ടു

ഓർന്ന് ദുരന്തം കല്പിച്ചപോലെ പ്രവർത്തിച്ചു.’ ഭദ്രവഹിതം മാലാവയിലൂടെ അറിയപ്പെട്ടപ്പോൾ മറുത്തു ഒന്നും പറയുന്നില്ല ജോസഫ്. ‘ഇനി എന്ത്.’ എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഇനി പ്രസക്തിയില്ല. ‘എല്ലാം ഭദ്രവഹിതം പോലെ’ എന്ന ഉറച്ച ബോധ്യത്തിൽ മുന്നോട്ടു നീങ്ങുകയാണ് ജോസഫ്. സഭാപിതാവായ വി. അപ്രോ പരിപ്പിക്കുന്നു. “ഉല്പത്തി പുന്നതകത്തിൽ ആദിപിതാവായ ആദം തന്റെ ഭാര്യ ഹിമായെ സീകരിച്ചപ്പോൾ അത് പാപത്തിലേക്കുള്ള ചുവടുവയ്ക്കായി. എന്നാൽ ജോസഫ് രണ്ടാം ഹിമായായ മരിയത്തെ സീകരിച്ചപ്പോൾ അത് രക്ഷിലേക്കുള്ള ചുവടുവയ്ക്കായി” എന്ന്. അതെ, ഭദ്രവഹിതത്തിന് വഴഞ്ഞിക്കൊടുക്കുന്നവരെ ജീവിതം അനേകേർക്ക് രക്ഷയിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗമാകുകയാണ്. “എക്കില്ലോ എൻ്റെ ഹിതമല്ല, നിന്റെ ഹിതം” എന്നു പറഞ്ഞ ക്രിസ്തു സന്യം ഒരു ബലിയായപ്പോൾ അത് ഒരു ലോകത്തിന് തന്നെ രക്ഷയായി വർത്തിക്കുകയായിരുന്നു. ജീവിതത്തിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ‘നിന്റെ ഹിതം’ എന്ന പറയാൻ നമുക്ക് സാധിക്കണം.

വി. മതതായി സുവിശേഷകൾ ജോസഫിനെ അലങ്കരിക്കുന്ന പദം ‘നീതിമാൻ’ എന്നാണ്. നീതിമാൻ എന്ന പദം എന്തുകൊണ്ടും ജോസഫിന് അനുയോജ്യം എന്ന് പറയാൻ ഇനി നമുക്കും ആവും. കാരണം, നീതിമാൻ എന്നാൽ ‘നീതി’ എന്ന ഗുണം ഉള്ളയാൾ എന്നു മാത്രമല്ല, മറിച്ച് ഭദ്രവപ്രമാണങ്ങോടുള്ള വിശദ്ദത്തയും, സഹോദരന്നേഹവും എല്ലാം ഒരുപോലെ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന വ്യക്തി.

വിഖാഹഗ്രാഹം ഭർത്താവർണ്ണതെ ഗർഭിനിയാകുന്ന ഭാര്യയ്ക്കു കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ശിക്ഷയെ നിയമാവർത്തനം 22-ാം അധ്യായത്തിൽ വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. “അവർ ആ യുവതിയെ തങ്ങളുടെ പിതൃവൈന്തതിന്റെ വാതിൽക്കൽ കൊണ്ടുവരികയും, അവളുടെ നഗരത്തിലെ പുരുഷമാർ അവളെ കല്ലറിഞ്ഞ കൊല്ലുകയും വേണം.”

ഇവിടെയാണ് ജോസഫ് ഒരു നീതിമാൻ എന്നതിന് പ്രസക്തിയേറുന്നത്. കാരണം ജോസഫ് ഒരു യഹുദനിയമപ്രകാരമുള്ള നീതിമാനായിരുന്നു. അവൻ അവളെ ശിക്ഷാവിധിക്കു ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ജോസഫ്

നിയമത്തെക്കാളുപരി സ്നേഹത്തിനും, കാരുണ്യത്തിനും മുൻതുകം നൽകി. ഒരു പക്ഷേ അഃാവണം അവൻ അവളെ രഹസ്യത്തിൽ ഉപേക്ഷിക്കാൻ തയ്യാറായത്.

ഒരുപക്ഷേ, ഈ കാരുണ്യമല്ലെ യോഹ 8-10 അധ്യായത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷിലും നാം കാണുക. കല്ലറിഞ്ഞ കൊല്ലാൻ തന്റെ മുന്നിലേക്ക് കൊണ്ടു വന്ന പാപിനിയായ സ്ത്രീയെ നോക്കി സ്നേഹം തേബാടെയും കാരുണ്യതേബാടെയും ‘മേലിൽ പാപം ചെയ്യരുത്.’ എന്ന സ്നേഹത്താക്കീതുമായി അവൻ വിടയ്ക്കുന്നത്.

പ്രതിസന്ധികളില്ലാത്ത അവസ്ഥയെ ആരും സമാധാനം എന്നു വിളിക്കില്ല. മരിച്ച് ജീവിസാഹ ചര്യങ്ങൾക്കും, വിചിത്രകൾക്കും എല്ലാം വിപരീതമായി പ്രതിസന്ധികൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഭദ്രവതിലാശയിക്കുന്നവരുടെ മേൽ ഭദ്രവതിന്റെ പദ്ധതികൾ ഉണ്ടാകും എന്ന് ജോസഫ് നിശ്ചിദ്വാനായി പരിപ്പിക്കുയാണിവിട. കാറ്റും കോളും ഉണ്ടായപ്പോൾ അലവി വിളിച്ച് ശിഷ്യരെപ്പോലെ ആയിരുന്നില്ല ജോസഫ്. മരിച്ച് ഭദ്രവതിലാശയിച്ചു ഭദ്രവഹിതം അനുവർത്തിക്കപ്പടാൻ അയാൾ ശാന്തനായി കാത്തുനിന്നു. സക്കീർത്തനം 12:3-5 തെ പറയുന്നു. “നിന്റെ കാൽ വഴുതി പോകാൻ അവിടുന്ന അനുവദിക്കുകയില്ല. നിനെ കാക്കുന്നവൻ ഉറക്കം തുണ്ടുകയില്ല. ഇസൈയേലിന്റെ പരിപാലകൾ മയങ്ങുകയില്ല. കർത്താവാണു നിന്റെ പരിപാലകൻ.”

യുഗാന്ത്യം വരെ എന്നും താൻ നീങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും എന്ന ചൊല്ലിയവരെ വചനത്തിന്റെ നിവർത്തനമാണല്ലോ പരിശുദ്ധ കുർബാന. അതെ, ഇംഗ്ലീഷും എന്നും എപ്പോഴും നമ്മുടെ നിവർത്തനം, പരിശുദ്ധ കുർബാനയായി. ജീവിതപ്രതിസന്ധികളിൽ നടംതിരയുമ്പോൾ ഇനി ക്രിസ്തുവിലേക്കും പരിശുദ്ധ കുർബാനയിലേക്കും നമുക്ക് നമ്മുടെ കണ്ണുകളെ ഉയർത്താം. എന്നെ ശക്തനാക്കുന്നവനിലൂടെ എനിക്കെല്ലാം സാധ്യമാകും എന്നു പറയാൻ തക്കവിധി ഒരു ചക്കുറം ഓരോ പ്രതിസന്ധി വേളകളിലും നമുക്ക് ഉണ്ടാവടെ. അതിനായി ക്രിസ്തു നമ്മിൽ പിരക്കേട്.

